

[Handelsministeren.]

halvdelen af de samlede forpligtelser er koncentreret på værftsindustrien og dermed afhængig af rederierhvervets indtjeningsmuligheder i de kommende ret mange år, over hvilke disse kreditter løber. De tab, eksportkreditrådet hidtil har måttet konstatere, har under højkonjunkturen på eksportmarkederne i begyndelsen af 60'erne været forholdsvis beskedne, men har i de senere år været stigende. For finansåret 1960-61 var tabet således kun ca. 531:000 kr., medens tabet for finansåret 1967-68 var på ca. 5,1 mill. kr. For indeværende finansår regnes med en yderligere stigning i tabet. I denne forbindelse må man huske på, at eksportkreditrådets udestående fordringer — der hidrører fra erstatninger, der er udbetalt af rådet — pr. 31. marts 1968 beløb sig til ca. 48 mill. kr. Det kan ikke på forhånd siges, i hvilket omfang det fremover vil være muligt at inddrive disse beløb, eller i hvilket omfang de må afskrives som tab, men en væsentlig del af beløbet må dog på nuværende tidspunkt anses for uerholdelig.

Danmarks erhvervsfond, som primært tjener til sikkerhed for de af eksportkreditrådet afgivne garantier og kautioner, androg pr. 31. marts 1968 ca. 270 mill. kr. Jeg skal med disse bemærkninger tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings hurtige og velvillige behandling.

Fiskeriministeren (A. C. Normann): Hermed har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om ændring af lov om saltvandsfiskeri.*

Forslaget går ud på at give personer, der har foretaget mindre overtrædelser af loven, adgang til at få sagen afgjort ved over for fiskerikontrollen at gå ind på, at den ulovlige fisk konfiskeres. Forslaget vil betyde en vis arbejdslettelse for fiskerikontrollen og i øvrigt også for politiet, idet man i disse helt små sager derefter vil kunne undlade at sende sagen videre til politiet. Forslaget knytter sig i øvrigt, som det fremgår

af bemærkningerne, til det samtidig af justitsministeren fremsatte forslag til ændring af retsplejeloven.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg indstille det til folketingets velvillige behandling.

Forsvarsministeren (Ninn-Hansen): Jeg skal herved tillade mig for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om forsvarets personel.*

Forslaget bygger i sin hovedlinje på en betænkning udarbejdet af et udvalg nedsat den 14. januar 1964, der havde til opgave at undersøge hærens personelforhold for så vidt angik hærens faste befalingsmandskorps og evt. fremsætte forslag til ændring i den bestående ordning. Udvalgets arbejde blev senere udvidet til også at omfatte de tilsvarende forhold i søværnet og flyvevåbnet. I udvalget indtrådte repræsentanter for finansministeriet, forsvarsministeriet, værnskommandoerne og for de militære tjenestemandorganisationer. De organisationer, der omfatter reserveofficererne, stampersonellet og det militære personel uden for den militære rækkefølge, var ikke repræsenteret. Udvalget har afgivet delbetænkninger om hærens forhold i juni 1967 og delbetænkninger om søværnets og flyvevåbnets forhold i oktober 1968. Udvalgets konklusioner, der er indeholdt i de ekstraktbetænkninger, der er omdelt til tingets medlemmer, er tiltrådt af samtlige medlemmer.

Udvalget har foreslået de nuværende officerer af linjen og specialofficerer af linjen erstattet med to grupper af faste befalingsmænd, der i lovforslaget er benævnt henholdsvis officerer af A-linjen og officerer af B-linjen, hvor opdelingen alene refererer til de pågældendes grunduddannelse. Officererne af A-linjen skal varetage chefpogaver samt sådanne opgaver, der kræver en højere uddannelse på de taktiske, tekniske og administrative arbejdsområder, medens officererne af B-linjen skal bestride de mere praktisk betonedede officersopgaver samt sådanne arbejdsopgaver af taktisk, teknisk